Ajuntament de Castellserà

ORDENANÇA FISCAL NÚMERO 15

GENERAL REGULADORA DELS PREUS PÚBLICS

Article 1

L'establiment, fixació, gestió i cobrament dels preus públics es regeixen pel Capítol VI del Títol I de la Llei 39/1988,de 28 de desembre, i altres normes concordants sobre Hisendes Locals i, supletòriament, per la Llei 8/1989,de 5 d'abril, i en allò que no preveuen els textos anteriors, són d'aplicació les previsions d'aquesta ordenança.

Article 2

Tenen consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfan per:

A) La utilització privativa o l'aprofitament del domini públic municipal.

B) La prestació de serveis o la pràctica d'activitats administratives de competència municipal quan hi concorrin alguna de les dues circumstàncies següents:

   a) Que els serveis públics o les activitats administratives no siguin de sol·licitud o des recepció obligatòria.

   b) Que els serveis públics o les activitats administratives siguin susceptibles de ser prestades o efectuades pel sector privat perquè no impliquen una intervenció en l'actuació dels particulars o cap altra manifestació d'autoritat, o bé quan no es tracti de serveis dels quals s'hagi declarat la reserva a favor de les entitats locals segons la normativa vigent.

Obligats al pagament

Article 3

Estan solidàriament obligats al pagament:

A) Els qui han sol·licitat la concessió o la llicència per a l'aprofitament especial o la prestació del servei sempre que no s'esdevingui la circumstància prevista en el paràgraf 2 de l'article 8.

B) Els qui gaudeixen, utilitzen o aprofiten especialment el domini públic en benefici particular, o utilitzen els serveis o activitats pels quals cal satisfer els preus públics, encara que no hagin demanat la corresponent concessió, llicència, autorització prestació.

Article 4

No estan obligades al pagament de preus públics les administracions públiques per als aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que exploten directament i per o tots els que immediatament interessen la seguretat ciutadana.

Article 5

El pagament de preus públics per serveis o aprofitaments efectuats i no prèviament autoritzats o que ultrapassessin els límits de l'autorització, no comporten la legalització de les utilitzacions o prestacions no autoritzats i és compatible amb la suspensió de la prestació del servei o de l'aprofitament i amb les sancions o altres mesures que corresponguin.

Indemnitzacions per la destrucció o deteriorament del domini públic

Article 6

Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial provoquin la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament del preu públic que correspongui, s'obliga al reintegrament del cost total de les despeses corresponents de reconstrucció o reparació i a dipositar prèviament el import.

Si els danys són irreparables, hom indemnitzarà el municipi amb una quantitat igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels malmesos.

L'Ajuntament no pot condonar totalment o parcial les indemnitzacions i els reintegraments a què es refereix aquest article.

Naixement de l'obligació

Article 7

L'obligació de pagar el preu públic neix amb l'inici de la prestació del servei o la pràctica de l'activitat, o des del moment que es concedeix la utilització privativa o l'aprofitament especial.

També neix l'obligació en el moment d'utilitzar un servei públic o d'efectuar un aprofitament especial, encara que no hagi estat autoritzat.

Article 8

L'Ajuntament podrà exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial.

Quan, per causes que no són imputables al pagament obligat del preu, el servei públic, l'activitat administrativa o el dret a la utilització de domini públic no es presti o no es practiqui, l'import esmentat es retorna a qui ha fet el dipòsit.

Article 9

Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general.

Si hom no ho hagués establert explícitament, en cas que es tracti de prestació de serveis de tacte successiu, el venciment serà l'últim dia del trimestre natural; en qualsevol altre supòsit , si el cobrament s'ha d'efectuar per ingrés directe, el venciment es produeix en el moment de la notificació; en altres casos, el moment del requeriment del pagament.

Concessió o autorització d'aprofitaments especials

Article 10

1. Quan es tracti de l'ús privatiu de béns de domini públic (entenent com a ús privatiu el que està constituït per l'ocupació directa o immediata d'una porció de domino públic, de manera que se'n limiti o se n'exclogui la utilització per part dels altres interessats) de caràcter continuat o d'un ús que comporti la transformació o la modificació del domini públic, el preu públic ha d'ésser objecte de concessió. Les concessions s'adjudiquen partint del preu de tarifa, mitjançant un concurs segons la normativa del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, aprovat per Decret de Consell Executiu de la Generalitat 336/1988, de 17 'octubre, i la reguladora de la contractació dels en locals. En caràcter supletori hi és d'aplicació el "Reglamento de Bienes de las Entidades Locales", aprovat per R.D. 1372/1986, de 12 de juny. L'atorgament de les concessions correspon al Ple, i hi és preceptiu i indispensable el vot favorable de la majoria absoluta dels membres de la Corporació quan s'atorgui per més de cinc anys i quan la quantitat dels béns de domini públic siguin superiors al 10 per cent dels recursos ordinaris del pressupost municipal.

2. Quan es tracti de l'ús privatiu de béns de domini públic de caràcter esporàdic o amb una durada inferior a un any, en el cas que els sol·licitants siguin més d'un, l'atorgament de la corresponent llicència correspon a l'alcalde. Per al seu atorgament es parteix del preu de tarifa i cal seguir concurrència, com poden ser el concurs normal, el concursat, la subhasta mitjançant pujes a la dita, etc.

3. En els altres casos, correspon a l'alcalde l'atorgament de llicències d'ús o aprofitaments especials de béns de domini públic pel preu de tarifa.

Gestió dels preus públics

Article 11

L'administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries per conèixer el grau real d'utilització del servei o d'aprofitament i pot, així mateix, fer les comprovacions oportunes.

En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació,j partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índex adients.

Article 12

L'administració municipal pot suspendre, salvat que existeixin normes específiques que ho prohibeixin, la prestació del servei o l'aprofitament especial quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan obstaculitzin les comprovacions, o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preus acreditats.

Article 13

Quan els preus no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui, l'administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, una vegada hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

Article 14

Al cap de sis mesos del venciment, l'Ajuntament pot exigir les quantitats que es deuen per via de constrenyiment. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació de dèbit corresponent i la justificació d'haver- se intentat el cobrament o haver- se fet el seu requeriment.

Establiment i fixació dels preus públics

Article 15

L'establiment i la fixació dels preus públics corresponen al Ple sense perjudici de les seves facultats de delegació en la Comissió de Govern, de conformitat amb l'article 26.2.b de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.

L'Ajuntament pot atribuir als seus organismes autònoms la fixació dels preus públics establerts pel mateix Ajuntament, corresponents als serveis a càrrec dels esmentats organismes, excepte quan els preus no cobreixin el seu cost. Aquesta atribució podrà fer-se, així mateix, i en els mateixos termes, en relació amb el consorcis salvat que hi hagi una indicació diferent que en els seus estatuts.

En ambdós supòsits, els organismes autònoms i els consorcis han d'enviar a l'Ajuntament una còpia de la proposta i de l'estat econòmic don es desprengui que els preus públics cobreixen el cost del servei.

Llevat que expressament s'indiqui el contrari, les tarifes dels preus públics no comprenen l'impost sobre el valor afegit (IVA), que s'hi farà repercutir d'acord amb la normativa que el regula.

Article 16

Els preus públics que puguin correspondre a la "Compañia Telefónica Nacional de España" se substituiran per una compensació en metàl·lic de periodicitat anual, de conformitat amb la disposició addicional 8a. de la Llei 39/1988, en relació amb la Llei 15/1987,de 30 de juliol.

Quan es tracti de preus públics per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts en el sòl, el subsòl o la volada de les vies públiques municipals, en favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments que afectin tota o una part important del veïnat, el seu import consistirà, en tot csi sense cap excepció, en l'1,5 per cent dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtinguin anualment les esmentades empreses en el terme municipal.

El pagament de l'esmentat import és compatible amb l'exigibilitat de taxes o preus públics per a la prestació de serveis.

Article 17

En els altres casos d'aprofitaments especials, el preu ha de ser igual o superior a la seva valoració.

Salvat que en el corresponent estudi econòmic no es justifiqui un altra cosa, es partirà de l'aplicació del tipus d'interès legal en el valor de mercat del terreny de domini públic

que s'ocupi. Aquest valor no ha de ser necessàriament el que figuri en l'inventari municipal i pot ser el valor cadastral de la zona. El que s'ha pagat per expropiacions en la mateixa zona, el que es deriva de peritatges de tècnics municipals o d'agents de la propietat immobiliària, etc., a elecció de l'administració municipal.

Article 18

L'import dels preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats ha de satisfer, com a mínim, el cost del servei prestat o l'activitat practicada.

Article 19

Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que ho aconsellin, l'Ajuntament pot fixar preus públics per sota dels límits previstos en els dos articles anteriors. Si es tracta de preus públics pe la prestació de serveis o la pràctica d'activitats, cal consignar en els pressupostos municipals les dotacions oportunes per a la cobertura de la diferència resultant, si existia.

Article 20

Les tarifes es poden graduar per les raons esmentades en l'article anterior, inclosa la falta de capacitat econòmica, a part d'aquelles que es deriven de les conveniències del mateix servei i aprofitament (com la quantia o la intensitat de la utilització o l'aprofitament, l'època o el moment en què es produeix, etc.) i es pot arribar, en casos justificats, a la gratuïtat del servei o l'aprofitament.

Article 21

En tot expedient d'ordenació de preus públics ha de figurar l'estudi econòmic corresponent que e pot limitar, el cas d'aprofitaments especials del sòl de domini públic, a una zonificació del terme municipal amb els valors corresponents.

Article 22

No es poden exigir preus públics per a cap dels serveis o activitats següents:

A) Abastament d'aigua en fonts públiques.

B) Enllumenat de vies públiques.

C) Vigilància pública en general.

D) Protecció Civil.

E) Neteja de la via pública.

F) Ensenyament en els nivells d'educació pre- escolar i educació general bàsica.

Vigència

Article 23

Aquesta ordenança començarà a regir a partir del primer de gener de 1990 i continuarà en vigor mentre no s'acordin la seva modificació o derogació.

Diligència

Aquesta ordenança va ser aprovada inicialment pel Ple de l'Ajuntament en sessió extraordinària celebrada el dia dotze de setembre de 1989, i definitivament el dia dos de novembre de 1989